

**Miljø- og
Fødevareministeriet**
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg og Europaudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 9. oktober 2018

Orientering om ny fortolkning af harmoniseringsgraden af begrænsningsproceduren under REACH efter EFTA-dom vedrørende fluorstoffet PFOA

EFTA-domstolen afsagde den 14. juli 2017 dom i en sag anlagt af EFTA Surveillance Authority (ESA) mod Norge om omfanget af harmoniseringsgraden af begrænsningsproceduren i REACH-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier).

Den 9. september 2017 informerede min forgænger Miljø- og Fødevareudvalget om, at domme afsagt af EFTA-domstolen kun er bindende for de tre EØS-lande (Norge, Island og Liechtenstein), som ikke er medlemmer af EU, og at dommen således ikke ændrer den gældende retstilstand mht. at indføre midlertidige nationale begrænsninger i EU. Efterfølgende viste det sig, at Kommissionen tilsyneladende anvender EFTA-dommen som et fortolkningsbidrag. Den 8. maj 2018 orienterede jeg jer derfor om, at jeg agtede at tage kontakt til Kommissionen for at afklare, om Kommissionen har ændret sin fortolkning af harmoniseringsgraden under REACH-forordningen som følge af EFTA-domstolens afgørelse.

Kommissionen har den 26. juli afsendt sit svar på min henvendelse. Efterfølgende har vi haft yderligere dialog og arbejdet på at få sagen oplyst så godt som muligt. Kommissionen oplyser, at de som følge af EFTA-dommen har ændret opfattelse, således at de nu mener, at EU's medlemslande kan indføre midlertidige nationale begrænsninger for et kemisk stof, mens en tilsvarende begrænsning er under behandling efter begrænsningsproceduren i REACH-forordningen. Medlemslandene kan ligeledes indføre midlertidige nationale begrænsninger for et kemisk stof, hvor begrænsningsproceduren under REACH-forordningen endnu ikke er igangsat, så længe det pågældende land straks igangsætter begrænsningsproceduren ved at notificere landets hensigt om at udarbejde et tilsvarende forslag til begrænsning i EU. Disse midlertidige nationale begrænsninger skal ophæves straks efter begrænsningsproceduren er afsluttet og en eventuel EU-begrænsning finder anvendelse, og uanset om resultatet af EU processen fører til EU begrænsninger eller ej. Kommissionen oplyser videre, at de midlertidige nationale begrænsninger skal notificeres efter Informationsproceduredirektivet og overholde traktatens artikel 34-36 om forbud mod kvantitative restriktioner mellem medlemslandene, da disse midlertidige begrænsninger er uden for det harmoniserede område.

Efter Kommissionens nye fortolkning vil det være muligt at indføre en midlertidig dansk begrænsning under forudsætning af, at Danmark samtidig hermed igangsætter arbejdet med at udarbejde et forslag til en tilsvarende EU-begrænsning. Det kræver, at traktatens artikel 34-36 om forbud mod kvantitative restriktioner mellem medlemslandene overholdes. Der skal derfor være et fagligt og juridisk kvalificeret grundlag, før en midlertidig national begrænsning indføres. Kommissionen kan således stadig gøre indsigelse og i sidste ende lægge sag an mod Danmark med krav om ophævelse af de

nationale regler, såfremt Kommissionen ikke finder, at grundlaget for en national begrænsning opfylder traktatens betingelser. Der er ligeledes en risiko for, at de midlertidige nationale begrænsninger skal ophæves igen, såfremt resultatet af processen med at udarbejde et forslag til en tilsvarende EU-begrænsning ikke understøtter behovet for begrænsninger. Det bemærkes endvidere, at det fortsat i sidste ende er EU-Domstolen, som fastlægger retstilstanden mht. til omfanget af harmoniseringsgraden af begrænsningsproceduren i REACH-forordningen.

Som udgangspunkt vil effekten af en EU begrænsning med hensyn til at beskytte mennesker og miljø være langt højere end effekten af en national begrænsning, idet rigtig mange varer handles på kryds og tværs af EU bl.a. ved forbrugernes e-handel. Jeg mener derfor stadig, at kemikalier som hovedregel bør reguleres på EU plan og ikke nationalt. Ikke desto mindre kan der være særlige omstændigheder, hvor mulighederne for at indføre en midlertidig national begrænsning bør overvejes. Jeg vil derfor indkalde aftaleparterne bag Kemiindsatsen 2018-2021 efter efterårsferien med henblik på at drøfte konsekvenserne af Kommissionens nye fortolkning.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Henrik Søren Larsen